

Sygn. akt VU 703/14

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Łapińska

Protokolant: asyst. sędz. Sławomir Fert

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2014 roku w Piotrkowie Tryb.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy K. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania wnioskodawczyni

od decyzji Zakłady Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 10 czerwca 2013r.

sygn. (...)

postanawia:

odrzuć odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 czerwca 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił K. B. prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

Podstawę decyzji stanowiło orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 23 maja 2013 roku, w którym stwierdzono, iż wnioskodawczyni jest jedynie częściowo okresowo niezdolna do pracy okresowo do dnia 31 maja 2016 roku).

Powyższe orzeczenie zostało doręczone wnioskodawczyni w dniu 23 maja 2013 roku (pokwitowanie odbioru k. 60 w aktach rentowych), z pouczeniem, że służy od niego sprzeciw do komisji lekarskiej ZUS, za pośrednictwem jednostki organizacyjnej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych właściwej ze względu na miejsce zamieszkania, w terminie 14 dni od doręczenia orzeczenia.

K. B. nie złożyła sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika, natomiast w dniu 30 stycznia 2014 roku wniosła odwołanie od wskazanej na wstępie decyzji ZUS, wnosząc uprzednio, tj. w dniu 20 stycznia 2014 roku o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania od tej decyzji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie podlega odrzuceniu.

Zgodnie z treścią art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. sąd jest zobowiązany odrzucić odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia.

Z akt sprawy wynika bezspornie, że K. B. nie wniosła w terminie sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 23 maja 2013 roku, mimo że zostało jej ono doręczone tego samego dnia z pouczeniem o sposobie zaskarżenia, a jedynie w dniu 30 stycznia 2014 roku, czyli po upływie terminu określonego do złożenia sprzeciwu, wniosła bezpośrednio odwołanie od decyzji organu rentowego. Analiza treści odwołania pozwala przy tym przyjąć, iż zostało ono oparte na zarzutach dotyczących orzeczenia lekarza orzecznika ZUS. W odwołaniu wnioskodawczyni kwestionuje bowiem dokonaną w przedmiotowym orzeczeniu ocenę jej stanu zdrowia (por. SN w uchwale z dnia 15 marca 2006 roku, II UZP 17/05, LEX nr 172369).

Na marginesie wskazać należy, iż zgodnie z ogólnymi zasadami postępowania cywilnego pismo złożone z opóźnieniem może być skutecznie wniesione ponownie po uzyskaniu przez stronę przywrócenia terminu do jego wniesienia w trybie przewidzianym w art. 168 i n. k.p.c. Jednakże w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, jako postępowaniu odrębnym, powyższa instytucja nie znajduje zastosowania bowiem wyłącza ją unormowanie zawarte w art. 477⁹ § 3 k.p.c. Wskazany przepis szczególny nakłada na sąd obowiązek odrzucenia odwołania złożonego z uchybieniem terminu do jego wniesienia. Nieuwzględnienie przekroczenia terminu może mieć miejsce tylko wówczas, gdy przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się. Obie wskazane przesłanki nieuwzględnienia przez sąd przekroczenia terminu muszą zostać spełnione łącznie.

W przedmiotowej sprawie Sąd nie badał, czy zaszły przesłanki do nieuwzględnienia przekroczenia przez wnioskodawczynię terminu do złożenia odwołania od decyzji z dnia 10 czerwca 2013 roku, albowiem, jak to już wskazano wyżej, nie wniosła ona sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 23 maja 2013 roku. Powyższe skutkowało zaś koniecznością odrzucenia odwołania w trybie określonym w art. 477⁹ § 3¹ k.p.c.

Z tych też względów, na podstawie cyt. na wstępie przepisu, należało orzec jak w sentencji.

Zarządzenie:

Odpis postanowienia z uzasadnieniem

doręczyć stronom z pouczeniem